

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/122/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4105223712
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4105223712.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: SPORT FIBRIL, s.r.o., so sídlom Žilina, Horný Val 8/17, proti odporkyni: Ing. M. T., bytom Z., Z. XX, zast. Mgr. Zsolt Ördögh, advokát so sídlom Nové Zámky, Turecká 36, o zaplatenie 780,06 eur s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 1.795,56 eura, ktoré pozostávajú zo sumy 85,80 eura za zaplatené súdne poplatky, ktoré je povinný zaplatiť odporkyni a zo sumy 1.709,76 eura, čo sú trovy právneho zastúpenia, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. a 2. rade - pôvodne F. V. a E. V. sa podaným návrhom zo dňa 27.10.2005 domáhali od odporkyne zaplatenia sumy 23.500.-Sk s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnili tým, že odporkyni požičali sumu 100.000.-Sk s 10 %- ným dohodnutým úrokom ročne, ktorú im odporkyňa nevrátila. Dňa 6.10.1997 podpísala uznanie dlhu a dohodu o jeho splácaní, poslednú splátku uhradila dňa 17.12.2001 a k dnešnému dňu im dlhuje 23.500.-Sk.

Okresný súd Nitra vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12 C 122/2006-87 zo dňa 10.3.2008 tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade sumu 23.500.-Sk so 16,5% - ným úrokom z omeškania od 27.10.2002 do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podali navrhovatelia odvolanie v jeho zamietajúcej časti a čo do výroku o trovách konania, žiadali, aby odvolací súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade 10 % ročný úrok zo sumy 100.000.-Sk od 1.1.1991 do 6.10.1997 a priznal náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie aj odporkyňa, ktorá žiadala návrh zamietnuť v plnom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa uznesením č.k. 9 Co 209/2008-132 zo dňa 13.11.2008 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, nariadil opätovne vypočuť účastníkov konania a svedkyňu JUDr. M. A..

Okresný súd Nitra vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 12C/122/2006 -217 zo dňa 20.9.2010 tak, že zaviazal odporkyňa zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade sumu 780,06 eur s 10 % - ným úrokom ročne zo sumy 3.319,39 eur od 1.1.1991 do 2.12.1997, zo sumy 3.153,42 eur od 3.12.1997 do 31.1.1998, zo sumy 2.987,45 eur od 1.2.1998 do 22.5.1998, zo sumy 2.821,48 eur od 23.5.1998 do 29.6.1998, zo sumy 2.655,51 eur od 30.6.1998 do 19.8.1998, zo sumy 2.489,57 eur od 20.8.1998 do 1.10.1998, zo sumy 2.323,57 eur od 2.10.1998 do 5.10.1998, zo sumy 2.157,60 eur od 6.11.1998 do 28.12.1998, 1.991,64 eur od 29.12.1998 do 29.1.1999, zo sumy 1.825,67 eur od 30.1.1999 do 1.3.1999, zo sumy 1.659,70 eur od 2.3.1999 do 31.5.1999 a so 16,5 % - ným úrokom z omeškania zo sumy 780,06 eur od 27.10.2002 do zaplatenia a konanie v časti o zaplatenie 17,6 % - ného úroku z omeškania zo sumy 1.659,69 eur od 1.6.1999 do 21.6.1999, zo sumy 1.493,72 eur od 22.6.1999 do 23.7.1999, zo sumy 1.327,75 eur od 24.7.1999 do 25.8.2000, zo sumy 1.161,78 eur od 26.8.2000 do 29.9.2000, zo sumy 1.095,39 eur od 30.9.2000 do 6.12.2000, zo sumy 1.029,01 eur od 7.12.2000 do 29.12.2000, zo sumy 979,22 eur od 30.12.2000 do 11.4.2001, zo sumy 912,83 eur od 12.4.2001 do 31.8.2001, zo sumy 846,44 eur od 1.9.2001 do 17.12.2001, zo sumy 780,06 eur od 18.12.2001 do zaplatenia zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

Proti uvedenému rozsudku podala odporkyňa odvolanie, uvádzala, že v uznaní dlhu absentuje akákoľvek zmienka o tom, že by odporkyňa mala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh, z uznania dlhu vyplýva, že uznala nárok navrhovateľov na také príslušenstvo, ktoré vzniklo z titulu omeškania a nie z titulu ústne dojednaných úrokov z pôžičky.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co 129/2011-333 zo dňa 1.12.2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že je potrebné opätovne vypočúť účastníkov konania ako bol čas vrátenia pôžičky dohodnutý.

Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 12.6.2013 rozsudkom č.k. 12 C 122/2006-431 tak, že návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením.

Proti uvedenému rozsudku podali navrhovatelia odvolanie, s tým, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky na spoločnosť SPORT FIBRIL, s. r.o., so sídlom Žilina, Horný Val 8/17.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co 268/2013-476 zo dňa 24.10.2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že je potrebné rozhodnúť o návrhu navrhovateľov na zmenu účastníka konania, opätovne vypočúť účastníkov konania, prípadne doplniť dokazovanie a vo veci rozhodnúť.

Uznesením č.k. 12C/122/2006-490 zo dňa 11.2.2014 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa. Proti uvedenému uzneseniu podala odporkyňa odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7 Co 626/2014-512 odvolanie odporkyne odmietol.

Súd vo veci pojednával v neprítomnosti navrhovateľa s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ mal doručenie predvolania riadne vykázané podľa § 48 ods. 2 O.s.p..

Právny zástupca odporkyne trval na všetkých doterajších vyjadreniach k veci.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkyne, oboznámením sa s obsahom spisu a to: návrhom, uznaním dlhu a dohodou o jeho splatení zo dňa 6.10.1997, výzvami na plnenie zo dňa 24.9.1998, 13.7.2000, fotokópiami poštových poukážok o jednotlivých splátkach, platobným rozkazom sp. zn. 25Ro 347/2005 zo dňa 9.11.2005, odporom, výpisom zo živnostenského registra odporkyne, zápisnicami z Okresného súdu Kežmarok, Poprad, vyjadreniami navrhovateľov, odporkyne, rozsudkami Okresného súdu Nitra, odvolaniami navrhovateľov, odporkyne, uzneseniami Krajského súdu v Nitre, záverečnými návrhmi, opravnými uzneseniami, rozsudkom, návrhom na

vstup účastníka do konania, oznámením postúpenia pohľadávky, súhlasom so vstupom účastníka do konania, odvolaním navrhovateľov, vyjadrením odporkyne, uznesením Krajského súdu v Nitre, zmluvou o postúpení pohľadávok, uznesením o pripustení zmeny účastníka konania, odvolaním odporkyne, uznesením Krajského súdu v Nitre, výpisom z Obchodného registra navrhovateľa a zistil tento skutkový a právny stav:

Pôvodne navrhovatelia v 1. a 2. rade ústne uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičali odporkyňi dňa 1.1.1991 sumu 100.000.-Sk. Písomnú zmluvu o pôžičke neuzatvárali a nebola medzi nimi ani dohodnutá presná lehota splatnosti pôžičky. Navrhovatelia tvrdili, že si dohodli aj 10 % úrok ročne z pôžičky, odporkyňa to popierala a namietala aj to, že by v čase spísania uznania dlhu vedela o tom, že dlh je premlčaný. Odporkyňa aj napriek opakovaným výzvam pôžičku nevrátila a ku dňu podania návrhu ako aj rozhodnutia súdu dlhovala navrhovateľom sumu 23.500.-Sk = 780,06 eur. Navrhovateľ viackrát vyzýval telefonicky odporkyňu na vrátenie peňazí, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj sama odporkyňa. Doba splatenia peňažného záväzku bola dohodnutá tak, že peniaze sa požičiavajú na dobu neurčitú a odporkyňa ich má vrátiť, keď bude mať peniaze. Uviedol to vo svojej výpovedi zhodne navrhovateľ aj odporkyňa. Dlh odporkyňa nevrátila a preto bolo následne dňa 6.10.1997 spísané uznanie dlhu a dohoda o jeho splácaní, ktoré spísala Mgr. A. - dcéra navrhovateľov spolu s odporkyňou. Tu odporkyňa uznala pohľadávku navrhovateľov v sume 100.000.-Sk ako aj úrok z omeškania vo výške 10 % z poskytnutej sumy od 1.1.1991 do zaplatenia. Dlžnú sumu sa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 5.000.-Sk. Tvrdenie navrhovateľov, že súčasťou dohody bol aj 10 % - ný úrok potvrdila v konaní vypočutá svedkyňa JUDr. M. A., ktorá uviedla, že odporkyňa uznala dlh aj úroky, rozprávali sa o tom, že dlh aj úroky sú premlčané a ak nebude dlh splácať navrhovatelia si budú uplatňovať aj úrok z omeškania.

Odporkyňa dlh splácala nepravidelne. Navrhovateľ ju vyzýval písomne výzvou zo dňa 24.9.1998 na uhradenie omeškaných splátok vo výške 30.000.-Sk do 31.10.1998 a ďalej na riadne splácanie dlhu v dohodnutých splátkach. Výzvou zo dňa 13.7.2000 ju vyzval na zaplatenie celého zostatku dlhu vo výške 40.000.-Sk spolu s 10 % úrokom zo sumy 40.000.-Sk od 23.7.1999 do zaplatenia a úrokov vo výške 80.935.-Sk k 23.7.1999. Odporkyňa zo sumy 100.000.-Sk zaplatila navrhovateľom sumu 76.500.-Sk. Poslednú splátku vo výške 2.000.-Sk uhradila dňa 17.12.2001 a k dnešnému dňu dlhuje navrhovateľom sumu 23.500.-Sk = 780,06 eur.

Navrhovatelia zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2013 postúpili svoju pohľadávku voči odporkyňi na spoločnosť SPORT FIBRIL, s r.o. a súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že na miesto pôvodným navrhovateľov vstúpila do konania na strane navrhovateľa spoločnosť SPORT FIBRIL, s r.o.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z meškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 110 ods. 2 OZ, rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené, premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť 10 ročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 3 OZ, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch, ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 564 OZ, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k. 9 Co 129/2011-333 mal súd za preukázané, že F. V., E. V. a odporkyňa ústne uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej v konaní pôvodní navrhovatelia - manželia V. dňa 01. 01. 1991 odporkyňa poskytli pôžičku vo výške 100.000,- Sk bez dohody o lehote jej splatnosti. Odporkyňa pôžičku navrhovateľom v požičanej výške nevrátila a ku dňu podania návrhu bola dlžná suma 780,06 eura (23.500.-Sk). Navrhovatelia sa podaným návrhom domáhajú od odporkyne zaplata sumy 780,06 eura s 10% ročným úrokom, tvrdili, že takýto úrok s odporkyňou dohodli pri uzavretí zmluvy o pôžičke, o čom svedčí aj písomné uznanie dlhu a dohoda o jeho splácaní zo dňa 06. 10. 1997. Odporkyňa nepoprela výšku dlhu, poprela dohodu pri uzavretí pôžičky o výške úroku 10% z požičanej sumy a tvrdila, že v čase spísania dlhu nevedela o tom, že dlh je premlčaný.

Súd vo veci opätovne vypočul účastníkov konania a svedkyňu a zameral sa na preukázanie, ako bola doba splatnosti pôžičky dohodnutá, či bola ponechaná na vôli odporkyne. Zo samotného návrhu vyplýva, že pri uzavretí zmluvy o pôžičke nedošlo medzi účastníkmi zmluvy k dohode o splatnosti pôžičky, pretože v samotnom návrhu bolo uvedené, že doba splatnosti požičanej sumy dohodnutá nebola. Vychádzajúc z tohto tvrdenia, potom do úvahy prichádzajú dve alternatívy splatnosti dlhu: a) buď, že čas vrátenia pôžičky medzi veriteľom a dlžníkom nebol dohodnutý, alebo b) že čas splnenia dlhu bol ponechaný na vôli dlžníka.

Navrhovateľ v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.9.2007 uviedol, že doba splatnosti dohodnutá nebola, bolo to na dobu neurčitú, dohodli sa tak, že keď bude mať odporkyňa peniaze, vtedy ich vráti. Vo svojej výpovedi zo dňa 8.6.2009 tvrdil, že lehota splatnosti pôžičky dohodnutá nebola. Vo svojej výpovedi zo dňa 29.3.2012 tvrdil, že na vrátení pôžičky sa s odporkyňou dohodli tak, že to bude na dobu neurčitú, najneskôr do roka peniaze vráti, akonáhle bude mať peniaze. Nebolo to na vôli odporkyne,

ale mala peniaze vrátiť do jedného roka. Vo svojej výpovedi zo dňa 25.7.2012 uviedol, že doba splatnosti pôžičky bola dohodnutá tak, že odporkyňa peniaze vráti, keď ich bude mať.

Navrhovateľka v 2. rade vo svojej výpovedi dňa 6.11.2007 uviedla, že doba splatnosti dohodnutá nebola, dohoda znela tak, že keď bude mať odporkyňa peniaze, vtedy ich vráti. Vo svojej výpovedi zo dňa 8.6.2009 uvádzala, že lehota vrátenia pôžičky dohodnutá nebola. Vo svojej výpovedi zo dňa 29.3.2012 tvrdila spolu s navrhovateľom v 1. rade, že na vrátení pôžičky sa s odporkyňou dohodli tak, že to bude na dobu neurčitú, najneskôr do roka peniaze vráti, akonáhle bude mať peniaze. Nebolo to na vôli odporkyne, ale mala peniaze vrátiť do jedného roka. Vo svojej výpovedi zo dňa 25.7.2012 uviedla zhodne to, čo navrhovateľ v 1. rade, že doba splatnosti pôžičky bola dohodnutá tak, že odporkyňa peniaze vráti, keď ich bude mať.

Odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 3.5.2010 uviedla, že na vrátení pôžičky sa dohodli tak, že peniaze vráti keď ich bude mať, bližšia doba vrátenia dohodnutá nebola. Na pojednávaní dňa 17.10.2012 uviedla, že termín vrátenia peňazí dohodnutý nebol, dohodli sa tak, že peniaze vráti, keď bude mať.

Svedkyňa M. A. na pojednávaní dňa 10.9.2007 uviedla, že doba, kedy sa majú peniaze vrátiť dohodnutá nebola. Vo svojej výpovedi zo dňa 3.12.2012 uviedla, že pri uzatváraní pôžičky nebola prítomná a informácie mala sprostredkované od navrhovateľov s tým, že peniaze boli požičané na neurčitú dobu.

Z jednotlivých výpovedí účastníkov konania a svedkyne súd vyvodil záver, že doba splatnosti pôžičky bola ponechaná na vôli dlžníka - odporkyne, odporkyňa v tomto smere nemenila svoju výpoveď a zhodne na obidvoch pojednávaniach tvrdila, že termín vrátenia peňazí dohodnutý nebol, dohodli sa s navrhovateľmi tak, že peniaze vráti, keď ich bude mať. Svedkyňa A. sa nevedela vyjadriť k tomu ako bolo dohodnuté vrátenie peňazí, pretože pri uzatváraní pôžičky nebola, mala len sprostredkované informácie od navrhovateľov. Navrhovatelia svoje výpovede menili, najskôr tvrdili to, čo odporkyňa, že doba splatnosti pôžičky bola dohodnutá tak, že odporkyňa peniaze vráti, keď ich bude mať. Neskôr /po rozhodnutí Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co 129/2011-333/ tvrdili, že sa s odporkyňou dohodli tak, že najneskôr do roka peniaze vráti, akonáhle bude mať peniaze, ich tvrdenia súd považoval za účelové a nedôveryhodné, súd mal za to, že navrhovatelia zmenili svoju výpoveď s poukazom na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co 129/2011-333.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a vyslovený právny názor v uznesení Krajského súdu v Nitre č.k. 9 Co 129/2011-333 potom nebol dôvod na podanie návrhu na plnenie, ale navrhovatelia sa najskôr mali domáhať žalobou určenia času splnenia dlhu v zmysle ustanovenia § 564 OZ, pretože medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a odporkyňou ako dlžníčkou bolo dohodnuté, že odporkyňa zaplatí, až bude môcť /vtedy keď bude mať peniaze/, teda čas splnenia bol ponechaný na vôli odporkyne ako dlžníčky, potom sú navrhovatelia ako veritelia povinní prijať plnenie, akonáhle im je dlžníkom ponúknuté, nemôžu však sami čas splnenia určiť; môžu iba navrhnúť, aby ho určil súd. Ak sa tak nestane, nie je dlžník povinný plniť a žalobný návrh požadujúci uloženie povinnosti na plnenie bez toho, aby mu predchádzalo právoplatné rozhodnutie určujúce čas, kedy má dlžník splniť, nemôže byť pre predčasnosť úspešný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia § 564 OZ súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a návrh navrhovateľa ako predčasne podaný zamietol. Len na okraj súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Nitre č.k.9 Co 129/2011-333, že listinný dôkaz - Uznanie dlhu a dohoda o jeho splatení zo dňa 06. 10. 1997, ani výsluch svedkyne JUDr. M. A. (dcéry navrhovateľov), nie sú dôkazmi preukazujúcimi vedomosť odporkyne o tom, že v čase uznania dlhu vedela, že dlh, ktorý uznáva, je premlčaný.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP, nevzhliadnuc v konaní skutočnosti odôvodňujúce použitie § 150 OSP a úspešnej odporkyne, priznal náhradu trov konania vo výške 1792,56 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odpor vo výške 39,00 eura, odvolanie vo výške 46,80 eur a z trov právneho zastúpenia za 11 úkonov právnej služby prvostupňového konania a 3 úkony odvolacieho konania tak ako sú špecifikované nižšie pri hodnote jedného právneho úkonu vo výške 51,45 eur € zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len "vyhláška") a pri hodnote režijného paušálu pre rok 2006 vo výške 5,44 €, pre rok 2007 vo výške 5,91 €, pre rok 2008 vo výške 6,31 eur, pre rok 2009 vo výške 6,95 eur, pre rok 2010 vo výške 7,21 eur. Tieto trovy si uplatnil a vyčíslil predchádzajúci právny zástupca odporkyne JUDr. P. F. podaniami zo dňa 22.9.2010 a zo dňa 29.9.2010.

Ide o úkony prvostupňového konania:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia 23.3.06(51,45€ + 19%DPH + 5,44 € = 66,67 €)

2/ spísanie odporu voči platobnému rozkazu 23.3.2006 (51,45€ + 19% DPH + 5,44 € = 66,67 €),

3/ účasť na pojednávaní dňa 25.4.2007(51,45€ + 19% DPH + 5,91 € = 67,14€), náhrada cestovných výdavkov vo výške 59,72 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,21 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,262 eur), náhrada za stratu času vo výške 39,44 eur (4 polhodiny × 9,86 eur [1/60 výpočtového základu]),

4/ účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 18.6.2007 (? úkonu 12,86 € + 19% + 5,91 = 21,21 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 60,01 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,21 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,280 eur), náhrada za stratu času vo výške 39,44 eur (4 polhodiny × 9,86 eur [1/60 výpočtového základu]),

5/ účasť na pojednávaní dňa 10.9.2007(51,45 € + 19% DPH + 5,91 € = 67,14 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 59,85 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,21 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,270 eur), náhrada za stratu času vo výške 39,44 eur (4 polhodiny × 9,86 eur [1/60 výpočtového základu]),

6/účasť na pojednávaní dňa 10.3.2008 (51,45 € + 19% DPH + 6,31 € = 67,54 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 60,39 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,21 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,303 eur), náhrada za stratu času vo výške 42,08 eur (4 polhodiny × 10,52 eur [1/60 výpočtového základu]),

7/ podanie vo veci samej - otázky na navrhovateľa pre účely vypočutia dožiadaným súdom zo dňa 31.3.2009 (51,45 € + 19% DPH + 6,95 € = 68,18 €) 8/ účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 19.10.2009 (? úkonu - 12,86 € + 6,95 + 19% = 23,58 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 52,86 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,183 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,150 eur), náhrada za stratu času vo výške 46,36 eur + 19% DPH = 55,17 eur (4 polhodiny × 11,59 eur [1/60 výpočtového základu]),

9/účasť na pojednávaní dňa 3.5.2010 (51,45 € + 7,21 € + 19% DPH = 69,81 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 54,94 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,183 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,277 eur), náhrada za stratu času vo výške 48,08 eur + 19% DPH = 57,22 eur (4 polhodiny × 12,02 eur [1/60 výpočtového základu]),

10/ účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 17.5.2010 (? úkonu - 12,86 € + 7,21 + 19% = 23,88 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 54,96 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,183 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,278 eur), náhrada za stratu času vo výške 48,08 eur + 19% DPH = 57,22 eur (4 polhodiny × 12,02 eur [1/60 výpočtového základu])

11/ účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 30.8.2010 (? úkonu - 12,86 € + 7,21 + 19% = 23,88 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 54,48 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,183 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,249 eur), náhrada za stratu času vo výške 48,08 eur + 19% DPH = 57,22 eur (4 polhodiny × 12,02 eur [1/60 výpočtového základu]). Trovy právneho zastúpenia odporkyne v prvostupňovom konaní predstavujú sumu 1 410,14

eur (trovy právneho zastúpenia vo výške 565,70 eur, náhrada cestovných výdavkov vo výške 457,21 eur a náhrada za stratu času vo výške 387,23 eur) a úkony odvolacieho konania:

1/ podanie odvolania zo dňa 28.4.2008(51,45 € + 19% DPH + 6,31 € = 67,54 €),

2/ účasť na pojednávaní na odvolacom súde dňa 13.11.2008 (51,45 € + 19% DPH + 6.31 € = 67,54 €), náhrada cestovných výdavkov vo výške 52,65 eur (cesta BA- NR a späť, 93 km, amortizácia 0,183 eur, priemerná spotreba VW Passat 8,8l/100km, priemerná cena benzínu 1,137 eur), náhrada za stratu času vo výške 42,08 eur (4 polhodiny × 10,52 eur [1/60 výpočtového základu]).

3/ podanie odvolania zo dňa 29.9.2010 (51,45 € + 7,21 €+ 19% DPH = 69,81 €). Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu vo výške 299,62 €.

Súd odporkyňi nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby účasť na pojednávaní dňa 18.3.2009 a s úkonom spojené cestovného náhrady a náhradu za stratu času, nakoľko právny zástupca odporkyne sa pojednávania nezúčastnil a toto bolo odročené bez prejednávania veci.

Iné trovy konania si odporkyňa nevyčísliila v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia, a keďže jej iné trovy, ako trov právneho zastúpenia zo spisu nevyplývajú, súd jej ich nepriznal v zmysle § 151 ods. 2 OSP.

Poučenie:

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.